

Din colțurile lumii Dumnezeu

Gerra Orivera

părea că valurile îmi udau ochii cu zboruri
împreună cu răstignirile
eșuau la țărnul inimii căutau puritatea facerii
amnarul se izbește de-un paradis de cremene
jerbe de răni țâșnesc dintre arterele mele
cerul ce mă-nvelește vindecător
ori de câte ori mă izbesc de colțurile lumii
pulsăția trăirii își schimbă frecvențele
jocul îmi trimite picioarele să absoarbă misterele
toate potecile virgine și luminișurile
tot ce mi-a legat respirația de seninătatea privirii în mine
sau poate de lumea întreagă care mă dansează
fie sub clipă împrumutată
sau revelația unicității care își țipă
inspirul din pielea umedă
sub candori inefabile

toate sunt doar ca să spun simplu clar:
iubesc lumea ce sunt
chiar dacă niciodată poate n-am s-o cunosc
până la capăt....